

Diyanet İşleri Başkanlığı 1965'te 633 sayılı kanunla değiştirilen 1.maddesi,Anayasa aykırı biçimde düzenlenmiştir.Bu madde; İslam dininin inançları,ibadet ve ahlak esasları ile ilgili işleri yürütmek,din konusunda toplumu aydınlatmak ve ibadet yerlerini yönetmek üzere Başbakanlığa bağlı Diyanet İşleri Başkanlığı kurulmuştur...derGörülüyor ki,bu madde yalnız İslam dini için bir diyanet başkanlığı kurulduğunu belirtiyor.Oysa ilk kez Atatürk zamanında kurulan Diyanet İşleri Başkanlığının kuruluş kanunu Anayasamızda “ Türkiye Devletinin dini din-i islamdır” yazılı olduğu 1924 yılında bile laiklik ilkesine ters düşmeyecek bir ifade,bir özellik taşımaktadır. 3 Mart 1924 tarihli kanunda yukarıda gösterilen biçimde bir deyim kullanılması ve başkanlığın yalnız İslam dini için kurulmamış olduğunun belirtilmesi çok ince bir düşüncenin hesabın ve ileri görüşün bir ürünüdür.

Ayrıca Locan Anlaşmasında Müslümanlardan başka cemaatlerin tabi olacakları hükümler yer almış olduğundan,ileride Lozan anlaşmasının değiştirilmesi yolu ile bu hükümler yürürlükten kaldırılacak olursa,öteki dinsel cemaatların da otomatik olarak bu kanun hükmünce Diyanet İşleri Başkanlığına bağlanması sağlanmak istenmiştir.

633 sayılı kanunda Anayasa'ya ters düşen en belirgin,en açık bir bölüm de 22 maddenin 1 fıkrasında görülür.Orada Diyanet İşleri Başkanı ve Kuruluşun bütün görevlilerinde itikadı,ibadeti,tavır ve hareketlerinin İslam törelerine uygunluğu çerçevesinde bilinir olduğu ortak niteliğinin bulunması...” sözleri yer almaktadır ki,diyanet İşleri Başkanlığına girmek,isteyen örneğin şoför,doktor,musahhah,hukuk müşaviri,daktilo veya odacı gibi meslekten olmayan görevlilerde yukarıda belirtilen nitelikleri aramak Anayasamı'zın ilgili maddelerine açıkça aykırı düşmektedir.

Anayasamızda ibadet, din ve vicdan özgürlüğünü belirleyen hükümler çerçevesinde “ Kimsenin ibadete,dini ayin ve törenlere katılmaya dini inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamayacağını” ve yine Anayasamızda belirtilen hükümlere göre; Her Türkün kamu hizmetlerine girme hakkına sahip ve hizmete alınmada ödevin gerektirdiği niteliklerden başka hiçbir ayırım gözetilmeyeceğine” kesinlikle işaret edilmiştir.Oysa tasarıda göreve alınacak imam,hatip,vaiz ve müftüler dışında kalan memur ve hizmetlilerde ve itikadını,inancını,açıklaması öngörülmüştür.

Ayrıca tavır ve hareketleri ile İslam törelerine uygun yaşadığının çevresince bilinir olması gibi sübjektif bir esas da tasarıda öngörülmüştür.

İtikat bir vicdan konusudur.bir kişi dışa karşı çok mutekit görünebilir.kişinin gerçekten mümin olup/olmadığını Allhtan başka kim bilebilir?

Anayasamızın 136.maddesiyle genel idare içinde yer alan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın ayrı bir yönetmelikle din görevlilerinde aranılan nitelikleri gösterip meslek dışında kalanları da genel hükümler çerçevesinde mütalaa etmesi gerekirken,bu tasarıyla,bazı dinsel töreler ve kurallar hukuk kuralı haline getirilmiştir.Bu tutum da ,laiklik ilkesine ve bir bakıma da Anayasamızın ilgili hükümlerine ters düşmektedir.

Geçen haftalarda Diyanetin aydınlar çok eğitim gördükçe dinden sapmalar,uzaklaşmalar olduğu yönündeki yorumu Milli Eğitim-in Tevhid-i tedrisat kanununun ilgili maddelerine tamamen ters bir söylemdir.Bu şekildeki bir söylem değişiklikleri ulusumuzu çağdaşlaşma ilkelerinden yoksun bırakmayı amaçlayanların hayal ettikleri dine dayalı bir rejime ulaşabilmek içinde istedikleri küçümsenemeyecek ölçüde tehlikeli bir adımdır.konu bu açılarından dikkate alınınca görülmektedir son birkaç yıldan beri,belli bir çevrenin üzerinde durduğu eğitim konusunu adım adım bir amaca doğru yaklaştırmak isteniyor.

Batı uygarlığı doğrultusundaki eğitimi kaldırmak ve yerine doğma,taassubu içeren bir eğitim modeli özlemi içinde yaşadığımız ülkeyi büyük bir kaosa sürükleyecektir.Bu durum aynı

zamanda ortaçağ karanlığına geri dönmektir. Ülkemiz insanları toplum olarak artık gelişen çağa ayak uydurmak zorundayız. kalın sağlıcakla!